

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา และสมการถดถอยพหุคูณในรูปแบบเชิงเส้นตรง โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2542 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2545 ซึ่งตัวแปรอธิบายในแบบจำลองประกอบไปด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงในไตรมาสที่ผ่านมา (GDP_{t-1}) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในไตรมาสที่ผ่านมา ($MLR-1\%_{t-1}$) เงินสำรองส่วนเกิน และตัวแปรตามในไตรมาสที่ผ่านมา

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงในไตรมาสที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 90% เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยในไตรมาสที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และเงินสำรองส่วนเกินของธนาคารพาณิชย์มีความสัมพันธ์กับการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ดังนั้นในสภาวะปัจจุบันที่สภาพคล่องของระบบธนาคารพาณิชย์อยู่ในระดับสูงเจ้าหน้าที่ทางการเงินของรัฐและธนาคารพาณิชย์ ควรออกนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมในการขยายสินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs ให้มากขึ้น